

R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov senátu Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Viliama Karasa, PhD., o návrhu na začatie disciplinárneho konania podanom dňa 23.9.2016 podpredsedníčkou vlády a ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky proti sudcovi Okresného súdu I. **G. U. A.**, na ústnom pojednávaní konanom v Bratislave **dňa 15.5.2017** takto

r o z h o d o l:

G. U. A., nar. X. X. X., sudca Okresného súdu I.,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

vo veci vedenej na Okresnom súde I. pod sp. zn. 8C/184/2015 vlastnou nečinnosťou porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich a spôsobil zbytočné preťahy, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 03.06.2015, kedy mu bol predložený spis po realizácii procesných úkonov smerujúcich k zaplateniu súdneho poplatku za podaný návrh a doručenie poučení navrhovateľom a odporkyni, až do 11.07.2016, kedy vytýčil termín pojednávania na 05.09.2016, teda po dobu viac ako jeden rok nevykonal vo veci žiadny úkon,

t e d a

zavinene porušil povinnosti sudcu ustanovené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon č. 385/2000 Z. z.“), nakoľko nevykonával svoje povinnosti svedomito a v pridelennej veci nekonal plynulo bez zbytočných preťahov, pričom vzhľadom na povahu

porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie je škodlivosť jeho konania zvýšená,

č í m s a d o p u s t i l

závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.

Podľa § 44 Trestného zákona a § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. sa **u p ú š ť a** od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia, keďže je dostatočné disciplinárne opatrenie uložené sudcovi rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 16.12.2016 sp. zn. 4 Ds 4/2016, právoplatným dňa 11.03.2017 – zníženie funkčného platu o 60% na obdobie 6 mesiacov.

O d ô v o d n e n i e

1. Podpredsedníčka vlády a ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky podala proti sudcovi Okresného súdu I. G. U. A. návrh na začatie disciplinárneho konania (ďalej aj „disciplinárny návrh“) zo dňa 22.9.2016, č. 40843/2016-151, doručený dňa 23.9.2016, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia. Vec bola prijatá pod sp. zn. 5 Ds 4/2016.
2. Navrhovateľka disciplinárny návrh odôvodnila tým, že Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bolo dňa 25.03.2016 doručené podanie L. P., ktorým podal sťažnosť na zákonného sudcu Okresného súdu I. v pridelenom konaní vedenom pod sp. zn. 8C/184/2015. Prešetrením podnetu a preskúmaním predmetného súdneho spisu navrhovateľka zistila, že vec napadla na Okresný súd I. dňa 07.04.2015 a bola pridelená sudcovi G. U. A., ktorý o nej doposiaľ rozhoduje. Podaným návrhom zo dňa 02.04.2015, doručeným okresnému súdu dňa 07.04.2015, sa navrhovatelia domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Zo spisového materiálu je zrejmé, že vo veci bola doposiaľ navrhovateľom dňa 20.04.2015 zaslaná výzva na

zaplatenie súdneho poplatku a po jeho zaplatení bolo navrhovateľom cestou ich právneho zástupcu a odporkyni dňa 06.05.2015 zaslané poučenie v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 25.05.2015 bolo súdu doručené plnomocenstvo na zastupovanie žalovanej. Následným úkonom súdu v prejednávanej spore bolo až vytýčenie pojednávania zákonným sudcom dňa 11.07.2016, pričom termín pojednávania bol určený na deň 05.09.2016. Z uvedeného je nepochybne zrejmé, že dĺžku obdobia nečinnosti zákonného sudcu možno vymedziť najneskôr od 03.06.2015 (predloženie veci sudcovi po realizácii uvedených úkonov) do dňa vytýčenia pojednávania dňa 11.07.2016, čo predstavuje obdobie nečinnosti presahujúcej 1 rok. Toto obdobie absolútnej nečinnosti navrhovateľka hodnotí ako spôsobenie zbytočných prieťahov v konaní, a to zavinením zákonného sudcu, ktorý si pri takejto dlhodobej nečinnosti vo veci musel byť vedomý, že v konaní dochádza k vzniku prieťahov. Napriek tomu vo veci nevykonal žiadne úkon až do doby, kedy bol Okresný súd I. ministerstvom požiadaný o zaslanie spisového materiálu v súvislosti s podanou sťažnosťou. Po vyhodnotení všetkých aspektov, ktoré mohli mať vplyv na konanie zákonného sudcu v uvedenej veci, dospela navrhovateľka k záveru, že nečinnosť zákonného sudcu dosiahla takú intenzitu, že ju musí považovať za závažné disciplinárne previnenie, a to i po zohľadnení pracovnej zaťaženia sudcu a personálneho obsadenia Okresného súdu I., keďže je nepochybné, že i s ohľadom na zaťaženosť, sudca mohol vo veci konať plynulejšie a bez zbytočných prieťahov, keďže zo spisu nevyplývajú žiadne prekážky vykonania pojednávania. Navrhovateľka okrem iného poukázala na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, účelom ktorých je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Pritom k odstráneniu právnej neistoty nedochádza samotným prerokovaním veci na súde, ale až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Základnou povinnosťou sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorej sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o rozhodnutie. Táto povinnosť sudcu nepochybne vyplýva aj z ustanovení § 6 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý prikazuje súdom, aby postupovali v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv

bola rýchla a účinná, ako aj § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že sudca v danej veci spôsobil zbytočné prietahy, keď k vytýčeniu prvého pojednávania vo veci došlo až po ročnej absolútnej nečinnosti zákonného sudcu. Navrhovateľka súčasne poukázala na to, že sudca G. U. A. sa takéhoto konania spôsobujúceho prietahy nedopustil prvýkrát a poukázala na rozhodnutie disciplinárneho súdu zo dňa 20.06.2011 sp. zn. 1 Ds 2/2010 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 5/2011 zo dňa 12.03.2012, rozhodnutie zo dňa 03.02.2014 sp. zn. 1 Ds 9/2013 a rozhodnutie zo dňa 06.04.2016 sp. zn. 4 Ds 4/2015. Podľa navrhovateľky vzhľadom na opakované spôsobovanie prietahov v prejednávanych veciach je škodlivosť takého konania zvýšená a je daná zodpovednosť sudcu za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. s tým, že mu navrhla uložiť disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov.

3. Sudca G. U. A. sa k disciplinárnemu návrhu nevyjadril (bol mu doručený dňa 27.10.2016), pričom na ústne pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil (upovedomenie prevzal dňa 28.3.2017 s tým, že bol v ňom upozornený na možnosť vykonania ústneho pojednávania v jeho neprítomnosti), a preto bolo ústne pojednávanie vykonané v neprítomnosti sudcu. Na ústnom pojednávaní navrhovateľka zotrvala na písomne podanom návrhu a následne boli vykonané dôkazy zadovážené v konaní a bol oboznámený jednak podstatný obsah spisu ohľadom prejednávanej veci vrátane podaného disciplinárneho návrhu s prílohami, disciplinárnych rozhodnutí sp. zn. 1 Ds 2/2010 zo dňa 09.06.2010, 2 Dso 4/2010 zo dňa 16.08.2010, 1 Ds 2/2010 zo dňa 20.06.2011, 1 Dso 5/2011 zo dňa 12.03.2012, 1 Ds 9/2013 zo dňa 03.02.2014, 4 Ds 4/2015 zo dňa 06.04.2016, písomných vyjadrení podpredsedníčky Okresného súdu I. zo dňa 18.01.2016 sp. zn. 1SprS/518/2015 a podpredsedu Okresného súdu I. zo dňa 10.05.2016 sp. zn. 1SprS/179/2016, jednak podstatný obsah pripojeného spisu disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 4/2016 a pripojeného spisu Okresného súdu I. sp. zn. 8C/184/2015.

4. Podľa rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 2/2010 zo dňa 20.06.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.03.2012, bol G. U. A. uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov. Podľa rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 9/2013 zo dňa 03.02.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2014, bol sudca uznaný vinným zo spáchania v bode I. disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. a v bode II. disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení funkčného platu o 30% na obdobie 6 mesiacov. Oba tieto disciplinárne postihy sú v zmysle § 134 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. zahladené, a preto na tieto rozhodnutia nemohol disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní prihliadať.
5. Podľa rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 4/2015 zo dňa 06.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.06.2016, bol sudca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 30% na obdobie 4 mesiacov.
6. Podľa rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 4/2016 zo dňa 16.12.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.03.2017, bol sudca za skutky v bodoch 1-19 uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 odsek 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. a za skutky v bodoch 20 – 22 uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. a bolo mu uložené za skutky v bodoch 1-19 disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 60 % na obdobie 6 mesiacov a za skutky v bodoch 20-22 disciplinárny senát upustil od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia, nakoľko disciplinárne opatrenie uložené disciplinárnym senátom rozhodnutím sp. zn. 4 Ds 4/2015 zo dňa 06.04.2016 považoval za dostatočné.
7. Z písomných vyjadrení podpredsedníčky Okresného súdu I. zo dňa 18.01.2016 sp. zn. 1SprS/518/2015 a podpredsedu Okresného súdu I. zo dňa 10.05.2016 sp. zn. 1SprS/179/2016 vyplýva, že vo veci Okresného súdu I. sp. zn. 8C/184/2015 bolo

účastníkovi konania opakovane odpovedané zo strany vedenia okresného súdu, že jeho sťažnosť na prietahy je opodstatnená a sudca bol vedením súdom vyzvaný, aby konal bez prietahov resp. aby vec v primeranej lehote prejednal a rozhodol.

8. Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.
9. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.
10. Podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1, okrem konania uvedeného pod písm. c) a d) ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítlačujúce okolnosti, je jeho škodlivosť zvýšená.
11. Podľa § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do 6 mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.
12. Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.
13. Disciplinárny senát v prvom rade skúmal, či návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím premlčacích lehôt ustanovených v § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. Z vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že podnet (sťažnosť účastníka konania L. P.) bol navrhovateľke doručený dňa 25.03.2016 (č. 1.

7) a navrhovateľka podala návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 23.09.2016. Podľa disciplinárneho návrhu sa sudca mal dopustiť prierahov v období od 03.06.2015 do 11.07.2016. Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím subjektívnej 6-mesačnej premlčacej lehoty a rovnako aj pred uplynutím objektívnej 4-ročnej premlčacej lehoty.

14. Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal tým, či sudca naozaj porušil ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a či svojím konaním resp. nekonaním naplnil skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. ako to bolo uvedené v disciplinárnom návrhu. Z obsahu pripojeného a oboznámeného spisu Okresného súdu I. sp. zn. 8C/184/2015 mal disciplinárny senát za preukázané, že sudca v danej veci viac ako 13 mesiacov nevykonával žiaden procesný úkon, a to v období od predloženia veci sudcovi dňa 3.6.2015 (ako to vyplýva z vyjadrenia súdnej tajomníčky na č. 1. 8) až do dňa 11.7.2016, kedy bol sudcom určený termín pojednávania na 5.9.2016, pričom zo spisu nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by sudcovi reálne mala brániť v tom, aby postupoval v súlade so zákonom, plynulo bez zbytočných prierahov, čím zavinene (minimálne formou vedomej nedbanlivosti, keďže vzhľadom na svoju sudcovskú prax musel vedieť, že môže spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem zákonom chránený a bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí) spôsobil prierahy v súdnom konaní, hoci mal byť sudca aj opakovane vyzvaný vedením okresného súdu (ako to vyplýva z doložených písomných vyjadrení podpredsedov Okresného súdu I. adresovaných účastníkovi konania, ktorý podal sťažnosť na prierahy, č. 1. 105 a 107), aby konal bez prierahov. Uvedeným postupom teda sudca zavinene porušil povinnosti ustanovené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keďže v predmetnej veci nevykonával svoje povinnosti svedomito a nekonal plynulo bez zbytočných prierahov, čím boli naplnené zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. Zo spisu tiež nevyplýva, že by sudca upozornil predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí s tým, že ich nebude môcť vybaviť bez zbytočných prierahov. Disciplinárny senát pri rozhodovaní musel zohľadniť aj predchádzajúce disciplinárne rozhodnutie, ktorým bol sudca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia vo veci sp. zn. 4 Ds 4/2015, pričom aj v tomto prípade išlo zo strany sudcu o porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a napriek uvedenému

rozhodnutiu nedošlo zo strany sudcu k náprave. Sudca sa tým dopustil disciplinárneho previnenia jednak opakovane, jednak vzhľadom na dobu jeho absolútnej nečinnosti presahujúcu obdobie 13 mesiacov, musela byť disciplinárnym senátom škodlivosť jeho konania posúdená ako zvýšená, naplňujúca zákonné znaky skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. Disciplinárny senát sa stotožnil s názorom navrhovateľky, že uvedeným konaním sudcu došlo k porušeniu práva účastníkov súdneho sporu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a tým aj k prehĺbeniu ich právnej neistoty. Z pohľadu zaťažnosti sudcu disciplinárny senát uvádza (odhliadnuc od skutočnosti, že táto nebola namietaná), že akákoľvek zaťažnosť, hoci aj v extrémnej forme, nemôže mať za následok absolútnu nečinnosť sudcu v konkrétnej veci po dobu vyše 13 mesiacov.

15. Disciplinárny senát oproti podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania upravil v rozhodnutí text právnej vety tak, že použil v nej formuláciu dotknutých ustanovení zákona č. 385/2000 Z. z. ohľadom disciplinárnej zodpovednosti aj z pohľadu závažného disciplinárneho previnenia, pričom ako nadbytočné vypustil poukazovanie v právnej vete na § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a pri právnej kvalifikácii výslovne uviedol, že sa sudca dopustil závažného disciplinárneho zavinenia, keďže v podanom návrhu to výslovne uvedené vo výroku ohľadom právnej kvalifikácie nebolo uvedené.

16. Z pohľadu ukladaného disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát uvádza, že v disciplinárnom návrhu bolo navrhnuté uložiť sudcovi zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov, pričom podľa § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. bolo možné sudcovi uložiť zníženie funkčného platu o 50% až 70% na obdobie troch mesiacov až jedného roka. Disciplinárny senát zistil, že prejednávaný skutok bol sudcom spáchaný skôr ako bolo disciplinárnym senátom vyhlásené rozhodnutie, ktorým bol sudca uznaný vinným za iný skutok, a to rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 4/2016 zo dňa 16.12.2016, ktorým bolo ohľadom skutkov v bodoch 1 až 19 (ktoré sú v súbehu s prejednávaným skutkom) sudcovi uložené

disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 60% na obdobie 6 mesiacov. Vzhľadom na navrhovaný trest v disciplinárnom návrhu a skutočnosť, že uvedené predošlé disciplinárne opatrenie vo veci sp. zn. 4 Ds 4/2016 bolo ukladané spolu za 19 skutkov ohľadom porušenia povinnosti konať plynulo bez zbytočných priet'ahov so vznikom niekoľkomesačných priet'ahov, disciplinárny senát považoval skôr uložené disciplinárne opatrenie za dostatočné na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti a na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania aj ohľadom prejednávanej veci, a preto rozhodol o upustení od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia podľa § 44 Trestného zákona a § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.

17. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, dňa 15. mája 2017

JUDr. Peter Š t i f t , v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Karas, PhD.

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová